

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ВІЙСЬКОВА АКАДЕМІЯ (м. ОДЕСА)
Рада молодих вчених Військової академії

СПІВОРГАНІЗАТОРИ:

ДЕПАРТАМЕНТ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

**ЦЕНТРАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА
ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ МІНІСТЕРСТВА
ОБОРОНИ УКРАЇНИ**

**ІНСТИТУТ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»**

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

**«НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ:
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»**

**Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти
та молодих учених**

20 березня 2025 року

м. Одеса

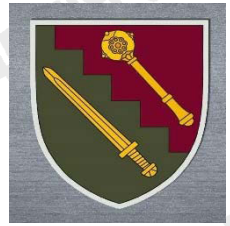
Всеукраїнська науково-практична конференція здобувачів вищої освіти та молодих учених: Національна безпека України в умовах воєнного стану: проблеми та шляхи їх вирішення: зб. матеріалів всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Одеса, 20 березня 2025 р.). – О. Військова академія, 2025. – 474 с.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою
Військової академії (м. Одеса)
протокол №10 від 01.04.2025 р.*

Програмний комітет Військова академія (м. Одеса)

Д. ЛІСОВЕНКО канд. техн. наук, доц.
В. ГЕОРГІЄВ канд. пед. наук, доц.
Ю. МАКСИМЕНКО канд. техн. наук, доц.
В. ДРУЖИНІН, доктор філософії
Д. ПУГАЧОВА, О. ГОРОШКО,
П. БОРДІАН, В. СУСЛОВ

СІВОРГАНІЗАТОРИ:

Логотип	Назва підрозділу співорганізатора
	Департамент кадрової політики Міністерства оборони України АНДРУСЯК М. В. – директор Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України, полковник
	Центральне управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України КУТКОВ О. О. – начальник Центрального управління цивільно-військового співробітництва Генштабу Збройних Сил України, полковник
	Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України ЗОЛОТОВ А. В. – т.в.о. начальника Науково-методичного центру кадрової політики Міністерства оборони України, полковник АКІМОВ О. О. – старший науковий співробітник Науково-методичного центру кадрової політики Міністерства оборони України, доктор наук з державного управління, професор, Заслужений економіст України
	Одеський державний університет внутрішніх справ КОРНІЄНКО М. В. – перший проректор Одеського державного університету внутрішніх справ, полковник поліції, доктор юридичних наук, професор ДОМБРОВАН Н. В. – начальник відділу організації наукової діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент, підполковник поліції
	Інститут Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» КІРІАКІДІ М. В. – начальник Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», PhD, капітан 1 рангу ГАВАЛЮХ О. С. – заступник начальника Інституту з навчальної та наукової роботи – начальник навчального відділення Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», кандидат військових наук, капітан 1 рангу ЧАУС О. В. – начальник науково-організаційного відділення Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», капітан 2 рангу

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова – полковник, канд. техн. наук, доц. Д. ЛІСОВЕНКО

Секретар конференції – науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗСУ, канд. екон. наук О. АЛЬБЕЩЕНКО

Члени організаційного комітету:

Заступник начальника науково-організаційного відділу, підполковник О. ШТОГРІН

Провідний науковий співробітник, канд. психол. наук працівник ЗСУ Ю. ОВСЮК

Старший помічник начальника науково-організаційного відділу, майор В. ЩЕРБАКАН

Старший викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння підполковник Д. МАКСИМЧУК

Доктор філософії підполковник В. ДІДИК

Викладач кафедри забезпечення військ (сил) підполковник А. ВЕНЦЮК

Викладач кафедри іноземних мов старший лейтенант А. ГОРЛІЧЕНКО

Ад'юнт науково-організаційного відділу підполковник І. МІКРЮКОВ

Ад'юнт штатний майор О. БОНДАРЕНКО

Молодший науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗСУ

О.І. ЛЮБІЧАНКІВСЬКИЙ

Керівництво Військової академії (м. Одеса), Вчена рада та організаційний комітет конференції щиро дякують Вам за надіслані тези та безпосередню участь у науковому заході.

Ми щиро цінуємо Ваш внесок у розвиток наукової дискусії та прагнення до спільного пошуку рішень актуальних проблем сучасності. Віримо, що вже найближчим часом матимемо змогу проводити конференції в очному форматі, де в атмосфері живого спілкування зможемо обмінюватися ідеями, досвідом і презентувати практичні результати досліджень, спрямованих на відбудову та післявоєнний розвиток України.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Начальника Військової академії генерал-майора Андрія Ковальчука

Від імені колективу нашої академії та особисто щиро вітаю вас із початком роботи Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених «Національна безпека України в умовах воєнного стану: проблеми та шляхи їх вирішення».

Важливість тематики цієї конференції складно переоцінити. На четвертому році повномасштабної збройної агресії рф Україна зазнала глибоких трансформацій, зокрема у сферах національної безпеки та оборони. Війна суттєво переосмислила роль і функції державних інституцій, істотно вплинувши на ефективність наявних механізмів забезпечення національної безпеки. У сучасних умовах національна безпека вимагає нових підходів до аналізу загроз і формування стратегій щодо їх запобігання та нейтралізації.

В умовах збройного конфлікту, коли Україна щодня відстоює свою незалежність і територіальну цілісність, особливого значення набуває всебічне обговорення й системне вирішення ключових проблем безпеки. Надзвичайно актуальними залишаються питання зміцнення обороноздатності держави, удосконалення управління сектором безпеки й оборони, а також ґрунтовний аналіз набутого досвіду протидії агресії.

Керівництво Військової академії висловлює щирю подяку співорганізаторам науково-практичної конференції: Центральному управлінню цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України, Науково-методичному центру кадрової політики Міністерства оборони України, Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України, Одеському державному університету внутрішніх справ, Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», а також іншим вищим військовим навчальним закладам і закладам вищої освіти – за безпосередню участь у роботі конференції. Ми щиро сподіваємося на подальшу плідну співпрацю.

Бажаю всім учасникам конференції продуктивної наукової роботи, змістовного обміну поглядами та конструктивного обговорення ключових питань національної безпеки в окремих сферах та обороноздатності України, що сприятимуть поглибленню наукових досліджень і розробці ефективних стратегій для зміцнення національної безпеки нашої держави.

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!
ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!**

Вчена рада Військової академії (м. Одеса) та організаційний комітет конференції висловлюють щирі слова вдячності за надіслані тези та безпосередню участь у конференції. Віримо, що найближчим часом ми зможемо проводити конференції в онлайн-форматі, в тісному спілкуванні ділитися науковими думками і демонструвати практичні результати наукових досліджень в умовах повоєнної відбудови України.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Директора Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України, полковника Марка Андрусяка

Шановні учасники конференції!

Від імені Міністерства оборони України щиро вітаю вас на відкритті науково-практичної конференції, присвяченої надзвичайно актуальній темі – національній безпеці України в умовах воєнного стану.

Сьогодні, коли наша держава вже понад три роки дає гідну відсіч повномасштабній агресії російської федерації, питання забезпечення національної безпеки на всіх рівнях – військовому, інформаційному, економічному, кадровому – набуває не просто стратегічного, а екзистенційного значення.

Система національної безпеки працює в режимі максимального напруження. Ми маємо безперервно адаптувати підходи до управління, логістики, оборонного планування, мобілізації та кадрового забезпечення.

Особливу роль у цьому процесі відіграє людський фактор. Надійність обороноздатності держави значною мірою залежить від професійності, мотивації та витримки військовослужбовців і працівників сектору безпеки й оборони. Саме тому Департамент кадрової роботи Міністерства оборони України розглядає професійний розвиток, ефективне комплектування, психологічну підтримку та стратегічне управління людським потенціалом як ключові пріоритети в умовах воєнного стану.

Сьогоднішній захід – це платформа для фахового діалогу між науковцями, управлінцями, представниками Збройних Сил, сил безпеки, органів державної влади. Переконали, що ми разом зможемо напрацювати практичні й концептуальні пропозиції, які сприятимуть зміцненню національної безпеки та ефективному функціонуванню оборонного сектору в умовах довготривалих загроз.

Бажаю всім плідної роботи, відкритого обміну думками та спільного пошуку рішень, які сьогодні потрібні Україні як ніколи.

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

СЛАВА УКРАЇНІ!

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Начальника Центрального управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України, полковника Олександра КУТКОВА

Шановні учасники конференції!

Щиро вітаю вас на відкритті цієї важливої платформи для обговорення одного з ключових питань сьогодення – забезпечення національної безпеки України в умовах воєнного стану.

Війна, яку розв'язала російська федерація проти нашої держави, вивела на передній план нові виміри безпеки, де критичну роль відіграє єдність зусиль усіх складових сектору безпеки й оборони, органів державної влади, місцевого самоврядування та громадянського суспільства. Саме в цьому контексті діяльність цивільно-військового співробітництва набуває особливого значення.

Завдання, які сьогодні виконують Збройні Сили України, не обмежуються лише веденням бойових дій. Ми постійно працюємо з цивільним населенням, з органами місцевої влади, з міжнародними партнерами – забезпечуючи не лише оборону, а й збереження життєздатності наших громад, підтримку критичної інфраструктури, гуманітарну допомогу та відновлення довіри в регіонах, які постраждали від бойових дій.

Цивільно-військове співробітництво – це не лише тактичний інструмент, а й стратегічна складова національної безпеки. Воно сприяє зміцненню стійкості суспільства, консолідації ресурсів та забезпеченню ефективної взаємодії між усіма суб'єктами національної безпеки.

Переконаний, що в ході цієї конференції ми зможемо не лише визначити нагальні проблеми, але й напрацювати конкретні рішення для їх подолання. Україна потребує синергії військової потуги, професіоналізму управлінців, науки та громадської активності – і саме такий міжсекторальний підхід сьогодні є основою нашої перемоги.

Бажаю всім учасникам конференції плідної роботи, глибокого аналізу й результативного обміну досвідом.

**РАЗОМ – ДО ПЕРЕМОГИ!
СЛАВА УКРАЇНІ!
ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!**

вдосконалення професійного навчання шляхом розробки інтегрованих між факультетських освітніх платформ. Система спільного навчання, яка забезпечить спільне навчання представників різних відомств для забезпечення координації дій. Запровадження навчальних курсів з гібридних загроз, інформаційної війни, кіберзахисту, енергетичної безпеки, психологічних операцій. Створити мережу центрів стимуляції. Навчальні комплекси, які імітують реальні бойові, кризові та гібридні сценарії для підвищення ефективності прийняття рішень у реальному часі. Залучати до навчального процесу практиків сектору безпеки, ветеранів та міжнародних експертів. Інтеграція компонентів психологічної підготовки в освітні програми. Враховуючи психологічний стрес у секторі безпеки, розвиток особистої стійкості є критично важливим. Впровадження програм з тактичної медицини та медичного обслуговування. Оновлення матеріально-технічної бази закладів освіти. Створення сучасної навчально-матеріальної бази та командних центрів для практичної підготовки. Стимулювання академічної мобільності та стажування у провідних закордонних навчальних закладах.

Роль міжнародного співробітництва. Запровадження спільних освітніх програм з навчальними закладами країн НАТО. Спільна магістерська та сертифікаційна програма за участю зовнішніх викладачів та практиків. Організація спільних навчань і тренувань з міжнародними партнерами та участь у багатонаціональних командно-штабних навчаннях для відпрацювання координації в міжнародних операціях, а також участь у адаптації стандартів НАТО. Впровадження стандартів взаємодії, тактичних прийомів, протоколів зв'язку, розробка програм обміну для викладачів та курсантів. Вивчення кращих практик та впровадження сучасних методів навчання, розвиток співпраці з міжнародними організаціями: ООН, ОБСЄ, ЄС для розробки навчальних програм миротворчості та реагування на надзвичайні ситуації.

Реформування системи професійної підготовки фахівців у сфері національної безпеки має ґрунтуватися на засадах системності, інноваційної та практичної спрямованості. Враховуючи динамічні загрози, слід зробити акцент на розвитку систем міжвідомчої освіти, інтеграції кращих світових практик, створенні сучасної інфраструктури навчання, постійному підвищенні кваліфікації спеціалістів. Лише комплексний підхід дозволить сформувати високопрофесійний кадровий потенціал для забезпечення національної безпеки України.

Андрій ЗОЛОТОВ

Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України

СИСТЕМОГЕНЕЗ ЛІДЕРСТВА ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВИХ КАДРІВ

Актуальність дослідження. У сучасних умовах зростання вимог до якості управління в Збройних Силах України (далі – ЗСУ) особливої ваги набуває формування ефективного військового лідерства. Системогенез лідерства як науковий підхід дає змогу комплексно дослідити процес становлення лідерських якостей у військовослужбовців, що є важливою складовою їхньої професійної підготовки, а урахування системних чинників розвитку лідерства сприяє підвищенню рівня бойової готовності, згуртованості підрозділів і ефективності виконання завдань у умовах гібридної війни.

Постановка проблеми. Сучасні умови ведення бойових дій, високий рівень динаміки та непередбачуваності операцій висувають підвищені вимоги до якості військового управління. Проте чинна система підготовки військових кадрів недостатньо орієнтована на розвиток лідерських компетенцій як системного явища, що зумовлює потребу в науковому осмисленні системогенезу лідерства як важливої складової професійного становлення військових фахівців [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ф. Гернік, М. Ельбе та Г. Ріхтер проаналізували теоретичні засади військового лідерства, наголосивши на важливості соціального та політичного контексту. Науковці Ф. Кілуанже, К. Роуко і А. Сілва дослідили лідерство у VUCA середовищі, акцентуючи на гнучкості та емоційній стійкості. Ф. Діес та П. Мартінес-Моран висвітлили формування лідера як результат природних якостей, середовища й навчання. С. Даніель описав практичну реалізацію підготовки лідерів ЗСУ в межах операції UNIFIER. У публікації Сил ТрО ЗСУ розкрито концепцію Mission Command як основу децентралізованого військового лідерства.

Мета дослідження – визначити сутність системогенезу лідерства та обґрунтувати його роль у підготовці військових кадрів.

Виклад основного матеріалу. Системогенез лідерства передбачає комплексний, багаторівневий процес формування лідерських компетентностей, що базується на інтеграції цінностей, досвіду, особистісних та професійних складових та розглядається, як ключовий фактор у забезпеченні ефективності військових підрозділів.

Одним із ключових концептів в Україні є «Mission Command», що акцентує увагу на децентралізованому управлінні, де командири надають підлеглим чітке розуміння намірів та цілей місії, дозволяючи їм самостійно приймати рішення в межах визначених повноважень [2]. Даний підхід сприяє швидкості та гнучкості дій на полі бою.

Ф. Кернік, М. Ельба та Г. Ріхтер, розглядаючи теоретичні підходи та емпіричні дослідження, що стосуються військового лідерства, наголошують, що успішне військове лідерство вимагає не лише концентрації влади та авторитету в руках лідера, але й розвитку соціальних навичок та політичного розуміння для ефективного управління та прийняття рішень [5].

Варто зауважити, що формування лідерських якостей у військових кадрів має свої особливості, зумовлені специфікою військової служби та вимогами до командирів. Системогенез лідерства в даному контексті передбачає комплексний підхід, що включає формування відповідних компетентностей у військового лідера [7], адаптацію до сучасних викликів та інтеграцію інноваційних методів навчання:

- *розвиток особистісних та професійних компетентностей військового лідера*: вміння приймати рішення в стресових ситуаціях, ефективно комунікувати з підлеглими та керівництвом, а також демонструвати моральну стійкість. Такі компетентності формуються через поєднання теоретичних знань та практичних навичок, набуття яких відбувається під час навчання у військових навчальних закладах та в процесі служби;

- *адаптація до VUCA-середовища*: сучасне військове середовище характеризується нестабільністю, невизначеністю, складністю та неоднозначністю (VUCA) [6]. Для ефективного лідерства в таких умовах необхідно розвивати критичне та креативне мислення, гнучкість та здатність швидко адаптуватися до змін;

- *інтеграція інноваційних методик навчання*: сприяють більш ефективному засвоєнню матеріалу та розвитку необхідних лідерських якостей [5]. Крім того, важливим є впровадження міждисциплінарного підходу, що поєднує військові науки з психологією, соціологією та менеджментом.

- *врахування поколінних відмінностей у військовому лідерстві*: зміни в демографічному складі військових підрозділів вимагають врахування особливостей різних поколінь.

Таким чином, формування лідерських компетентностей у військових кадрів потребує системогенезу, що враховує специфіку військової служби, сучасні виклики та інноваційні методи навчання.

Принагідно зауважити, що удосконалення системогенезу військового лідерства є критично важливим для підвищення боєздатності та ефективності ЗСУ в умовах гібридної війни. Саме тому варто розглянути перспективні напрями удосконалення системогенезу військового лідерства у підготовці військових кадрів ЗСУ:

- *інтеграція міжнародного досвіду у підготовку військових лідерів*: співпраця з міжнародними партнерами сприяє впровадженню передових методик та стандартів у підготовку українських офіцерів. Наприклад, у рамках операції UNIFIER канадські та латвійські збройні сили спільно проводять курси для молодших офіцерів ЗСУ, зосереджені на підвищенні ефективності управління батальйонами [3];

- *формування цифрових компетентностей військових лідерів*: сучасне поле бою вимагає від офіцерів високого рівня цифрової грамотності. Дослідження підкреслюють необхідність впровадження навчальних програм, спрямованих на розвиток цифрових компетентностей у системі підвищення кваліфікації офіцерів, що включають оволодіння сучасними інформаційними технологіями та засобами зв'язку, що забезпечує ефективне управління підрозділами в умовах інформаційної війни;

- *посилення ролі сержантського складу у військовому лідерстві*: зміцнення інституту сержантів сприяє підвищенню ефективності командування та управління на тактичному рівні. Аналізуючи досвід війни в Україні, необхідно наголосити на важливості розвитку сержантського корпусу, що відповідає сучасним тенденціям у збройних силах провідних країн світу;

- *використання сучасних методів навчання та тренувань*: впровадження інноваційних підходів до навчання, таких як симуляційні технології, віртуальна реальність та інтерактивні тренінги. Такі методи сприятимуть формуванню стійких та адаптивних лідерів, готових до викликів сучасного поля бою;
- *реформування системи підготовки з урахуванням сучасних викликів*: супроводжується планами щодо реформування системи підготовки військових кадрів. Зокрема, передбачається оновлення програм навчання, боротьба з корупцією та впровадження сучасних технологій у процес підготовки.

Таким чином, удосконалення системогенезу військового лідерства в ЗСУ потребує комплексного підходу, що включає інтеграцію міжнародного досвіду, формування відповідних компетентностей у майбутніх військових лідерів [7], посилення ролі сержантського складу, використання сучасних методів навчання та реформування підготовки адаптивної до актуальних викликів. Реалізація даних напрямів сприятиме формуванню ефективних військових лідерів, здатних забезпечити успішне виконання завдань в умовах сучасних бойових дій.

ВИСНОВКИ: Системогенез лідерства як складова підготовки військових кадрів є ключовим фактором формування ефективного військового управління в умовах сучасних безпекових викликів. Перспективними напрямками удосконалення системогенезу є запозичення міжнародного досвіду, формування відповідних компетентностей у майбутніх військових лідерів, активізація ролі сержантського складу, реформа системи військової освіти та модернізація підходів до підготовки майбутніх лідерів з урахуванням реалій війни. Застосування таких підходів забезпечить формування покоління військових лідерів нового типу – компетентних, мобільних, рішучих і готових ефективно діяти в умовах складних і динамічних бойових ситуацій.

Надія ІЩУК

Михайло ДРОЗДОВ к. ф.-м. н., доцент
Військова академія (м. Одеса), Україна

ЩОДО МОТИВАЦІЇ КУРСАНТІВ ВВНЗ ДО НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В процесі підготовки здобувачів освіти у Вищих військових навчальних закладах (ВВНЗ) існує проблема мотивації курсантів до ефективного навчання. На наш погляд, підґрунтям цього питання є відомий емпіричний факт – ніякий викладач не зможе нікого добре навчити, якщо той, хто вчиться, не прикладає для цього власних і чималих зусиль. Якщо вдатися до можливих аналогій, то цілком доречно стверджувати, що мотивація в системі людина-суспільство відіграє таку ж роль, як електрорушійна сила джерела струму відіграє в утворенні електричного струму в замкненому провідниковому колі. Мотивація – це складний психофізіологічний процес, який під дією зовнішніх або внутрішніх факторів, стимулює у людей бажання і рішучість займатися тією чи іншою діяльністю. Зовнішня мотивація в основному підкорюється інтересам держави і нею же здійснюється (в нашому випадку, в інтересах обороноздатності). Внутрішня мотивація, як правило, носить прихований характер, не завжди відповідає інтересам держави і є результатом всього попереднього життя людини та її внутрішніх сформованих переконань, які проявляються у вчинках в умовах життєвих випробувань. Діяльність ВВНЗ в галузі створення гідного для навчання мотиваційного настрою курсантів є фактично процесом корегування внутрішньої мотивації курсанта у напрямку більшої відповідності інтересам держави (суспільства). Таку кореговану внутрішню мотивацію курсанта ми далі будемо називати доброякісною.

Мотивація курсанта на навчання за певним напрямком військово-професійної діяльності розпочинається зі свідомого вибору свого життєвого шляху. В його основі може бути природне бажання стати надійним захисником своєї Батьківщини, захоплення самою військовою справою та її обов'язковими складовими (часто, є продовженням сімейних традицій): повага до людей зі зброєю у військовому одязі з ознаками доброго військового вишколу, дотримання ними чітко визначених уявлень про військовий обов'язок, поведінку, честь і гідність всередині військового суспільства, врахування переваг, які суспільство заслужено надає військовим тощо. Разом з цим, перший крок в

Світлана ГАНАБА

Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького (м. Хмельницький), Україна.

«МИСТЕЦТВО ВІЙНИ» СУНЬ-ЦЗИ: СТРАТЕГІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ 369

Тетяна ГАРАГУЛЯ, Олександр КОЛЕСНИК

Військова академія (м. Одеса), Україна

САМОРОЗВИТОК НАУКОВО – ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА – ЦЕ ЗАПОРУКА УСПІШНОГО ВИПУСКНИКА – ОФІЦЕРА – ЛІДЕРА ДЕСАНТНО – ШТУРМОВИХ ВІЙСЬК ТА МОРСЬКОЇ ПІХОТИ 371

Світлана ГЛАДЧЕНКО

Військова академія (м. Одеса), Україна

ВИКЛИКИ ТА ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ ОСВІТИ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ УКРАЇНИ 372

Костянтин ГОРБАЧОВ, Яна ГОРБАЧОВА, Володимир КУЦЕНКО

Національний університет оборони України (м. Київ), Україна

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ОПЕРАТИВНОГО РІВНЯ 373

Валерія ГРУЗД, Іван СКИБА

Житомирський військовий інститут імені С. П. Корольова (м. Житомир), Україна

ПРОБЛЕМАТИКА АДАПТАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ 374

Андрій ДЕЛЯТИЦЬКИЙ, Оксана ТАРАСЕНКО, Олександр РОЗМАЗНІН

Військова академія (м. Одеса), Україна

ВИВЧЕННЯ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ 376

Світлана ДИВНА, Олена ЛІСНІЧЕНКО, Олена ОСИПЕНКО

Військова академія (м. Одеса), Україна

РОЛЬ БІБЛІОТЕК ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В ОСВІТІ ТА ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ 377

Olha DIERNIAIEVA, Bohdan HRYSIUK

Military Academy (Odesa), Ukraine

INTEGRATING INTERNATIONAL EXPERIENCE INTO THE FOREIGN LANGUAGE TRAINING OF FUTURE MILITARY SPECIALISTS 379

Сергій ДОЛЯ, Віктор ПУРНАК

Київський інститут Національної гвардії України (м. Київ), Україна

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА ОСВІТИ У ФАХІВЦІВ СФЕРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ 380

Андрій ЗОЛОТОВ

Науково-методичного центру кадрової політики Міністерства оборони України

СИСТЕМОГЕНЕЗ ЛІДЕРСТВА ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВИХ КАДРІВ 381

Надія ІЩУК, Михайло ДРОЗДОВ

Військова академія (м. Одеса), Україна

ЩОДО МОТИВАЦІЇ КУРСАНТІВ ВВНЗ ДО НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 383

Владислав КОБЕЦЬКИЙ, Оксана ТАРАСЕНКО, Любов ГАМАНЮК

Військова академія (м. Одеса), Україна

РИТОРИКА ЯК ОСНОВА ВІЙСЬКОВОГО ЛІДЕРСТВА 385

Tetiana KOVALCHUK, Rostyslav KURTANYCH

Military Academy (Odesa)

INTERACTION WITH FOREIGN PARTNERS IN THE FRAMEWORK OF OPERATION «INTERFLEX» 386

Ольга КОСАРЕВСЬКА, В'ячеслав ЛУКОВ

Одеський державний університет внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ІЗ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ 387

Назар КРАВЧУК

Національна академія Служби безпеки України

ВІЙСЬКОВА ПІДГОТОВКА ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ 388

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ
«НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ:
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»**

20 березня 2025 року

Редакційна група за якість матеріалів відповідальності не несе.

**Матеріали доповідей авторів надано у вигляді, відповідно
до заявок на участь у конференції.**

Дякуємо авторам за дотримання рекомендованого шаблону та обсягу виступів.

Відповідальний за випуск – Альбещенко О.С.

Комп'ютерний набір – Альбещенко О.С.

Комп'ютерна верстка Труш С.Й.

*Здано до набору 09.04.2025 р. Підписано до друку 11.05.2025 р.
Формат 297х420/2. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Авт.арк. – 21,54. Обл.вид.арк. – 21,64. Друк.арк. – 237. Ум.друк.арк. – 54,51
Замовлення № 755-2025 РВВ ВА. Наклад 5 прим.*

**Віддруковано у друкарні Військової академії (м. Одеса)
65009, м. Одеса, вул. Фонтанська дорога, 10.**

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу

Військової академії заборонено